

Belli bir bölgenin bitki türlerine verilen isimdir. Ülkemiz florası son derece zengindir. Ülkemizde yaklaşık 10.000 civarında bitki türü bulunmaktadır. Gaziantep florası da Güneydoğu Anadolu Bölgesi içerisinde florası zengin bölgelerdendir. Bir bölgenin florası, o bölgenin iklim, toprak, topografya, yükseklik, jeolojik yapı gibi özellikleriyle doğrudan ilişkilidir.

Gaziantep, Güneydoğu Anadolu Bölgesi ile Akdeniz bölgesini birbirine bağlayan bir konumda olması, il sınırları içerisinde yükseklik farklılıklarının fazla olması sebebiyle çok değişik mikroklima bölgelerine sahiptir. Bu da, bölgenin zengin bir bitki çeşitliliğine sahip olmasını sağlamaktadır. Gaziantep'te başlıca buğday, arpa, fıstık, zeytin ve üzüm tarımı yapılmaktadır. Dağlık alanlar ilin batı ve kuzey kesimlerinde yer almaktadır ve bu dağların başlıca yapıları kalker yapılıdır. İlin en yüksek rakımlı dağları İslahiye ilçesindeki Amanos dağları üzerindeki Hızırlı yaylasında bulunmaktadır. Şehir merkezine 32 km. uzaklıkta bulunan Sof dağları ve çevresi zengin bitki örtüsüne sahip olup, garig formasyonuna sahip bitki örtüsü ile kaplı olup, ilin önemli dağlarından. İlin güney kesimlerinde geniş ve düz ovalar yer alır.

Gaziantep'te doğal orman alanlarına İslahiye ilçesinin kuzeyinde ve Nurdağı ilçesinin kuzeyindeki Amanos ile Nurdağlarında, ve Gaziantep şehir merkezinin batısındaki Sof dağında bulunmaktadır. İlin genel orman yapısı olarak dağlık alanlarında kermes meşesi ile karışık yaprak döken meşe ormanlarıdır. Büyük kısmı garig formasyonuna dönüşmüş olan aşırı tahrip görmüş bozuk baltalık alanlar halindedir. Meşe ormanları Gaziantep platosunun kuzeyinden Akdenize doğru ilerler. Gaziantep'in etrafı eskiden maki ile yemyeşil olması gerekirken bugün çırılçıplaktır. Çoğu doğal orman alanı kültür arazisine çevrilmiştir. Gaziantep'teki meşe ormanları Güney Anadolu ormanlarının sadece güney sınırı değil, aynı zamanda güney Anadolu bozkırının da kuzey sınırını oluşturmaktadır.

Gaziantep'te değişik vejetasyon tiplerin rastlamak mümkündür. Bunlardan, başlıcaları kapladığı alana göre büyükten küçüğe doğru sıralanacak olursa, Step (bozkır), Garig, Orman ve Maki farmasyonlarıdır.

Güney Anadolu bozkır, mesopotamya bozkırının kuzeye doğru uzantısıdır. Buradaki yavşan türü Suriye ve Filistin'de çok yaygın olan ve hafif çorak topraklarda da yetişen, deniz yavşanı denilen türdür. Bu bozkırlarda kusinya ile kurak çayır otları da bolca bulunmaktadır.

Gaziantep'te, Karkamış ilçesi ve Oğuzeli ilçelerinin güneyinde geniş bozkır vejetasyon formasyonlarına rastlanır. Karkamış ilçesi, Urfa ile Gaziantep ili arasında sınırını oluşturan Fırat nehri boyunca uzandığından ve bozkırın geniş bir alan kaplaması sebebiyle zengin bitki çeşitliliğine sahiptir. Karkamış ilçesinde Antepfıstığı ve zeytin bahçeleri ile buğday ve baklagiller tarım alanları geniş yer tutmaktadır.

Nizip ilçesinin yüksek (dağlık) kesimlerinde, bozuk baltalık meşe ormanları bulunmakta, güney kesimlerinde kermes meşesi, melengiç, türleri ile karışık ormanlar yer almaktadır. Yine bölgede, zahter (*Thymbra spicata*) geniş yayılış göstermektedir. Nizip ilçesinde, fıstık ve zeytin bahçeleri geniş alanlar kaplar.

Yavuzeli ilçesinin dağlık kesimlerinde yaprak dökken meşe ormanları bulunur. Yer yerde kermes meşesi bu ormanlıklar arasına karışır. Yavuzeli ovasında fıstık ve pamuk tarımı yapılmaktadır.

Nurdağı ilçesinde, güney kısımları geniş ova olup tarım alanları bulunmaktadır. İlçenin kuzeyinde Nurdağı dağları vardır. Nurdağlarının güneye bakan eteklerinde maki formasyonu, yüksek kesimlerinde Kızılçam ormanları bulunmaktadır.

Şahinbey ve Şehitkamil ilçelerinde il'e batıdan giren dağlar üzerinde kermes meşesi ağırlıklı garig formasyonunun hakim olduğu ormanlar yer alır.

İslahiye ilçesinin güneyi Suriye sınırına kadar geniş bir ovadır. Bu ovada, tarım alanları ve üzüm bağları yer almaktadır. Kuzey kesiminde Amanos dağlarının eteklerinde maki formasyonu, yüksek kesimlerinde orman ve yüksek dağ formasyonuna rastlamak mümkündür.

Bu formasyonlardan 900- 1000 m ye kadar olan kesimlerde başlıca Kermes meşesi, Melengiç, Türk meşesi, Ayfındığı, Ostrya, Defne, Arbutus, Kızılçam, Katır tırnağı türleri bulunur. Daha yüksek kesimlerde Karaçam, Sedir, Gök nar, Kayın, Fındık ağaçlarından oluşan karışık orman formasyonu daha yüksek kesimlerde ise yüksek dağ stebi yer almaktadır. Amanos dağlarının orta kesimlerinde, alt sınırını tarım alanlarının oluşturduğu maki örtüsü çoğunlukla *Quercus coccifera*, *Myrtus communis*, *Eria manipuliflora*, *Cercis siliquastrum*, *Pistacia terebinthus* türleri ile temsil edilmektedir.

Amanoslarda 0- 900 m. arasında *Genista cassia*, *Quercus infectoria* spp. *bossieri*, *Pinus brutia*, *Arbutus andrachne*, *Strax officinalis*, *Cotinus coggyria*, *Calicotome villosa*, *Cistus creticus*, *Quercus cerris* var. *cerris*, *Pistacia terebinthus*, *Rhamnus punctatus*, *Olea europae* türleri yetişmektedir.

Orman vejetasyonu eğimli yamaçlarda 900-1000 metreden başlar. Kızılçam, Sedir, Gök nar ağaçlarından oluşur. Bu ormanlar saf olmakla beraber, yapılarında yer yer *Ostrya carpinifolia*, *Carpinus orientalis*, *Quercus ceris* var. *cerris*, *Cornus australis*, *Vicia turunculata*, *Bromus benekeii*, *Fraxinus ornus*, *Coronilla emeroides* (*Ostrya- Quercion cerridis* alyansı) türleri de bulunur. Bu ormanların kuzey bakılı yamaçlarında yaprak dökken ormanlar, güney bakılı yamaçlarında iğne yapraklı türler hakimdir. Karaçam ormanları Amanoslarda 900- 1500/1800 m. yükseklikler arasında jeolojik ve iklimsel koşullara göre yer almaktadır. *Cedrus libani* ve *Abies cilicica* subsp. *cilicica* ile beraber bulunduğu alanlarda vardır. Maki 600 ile 1000 m. yüksekliklerden, orman vejetasyonu 900-1000 metreden, yüksek dağ stebi 1900 metreden başlar. Bu dağ stebinde *Dianthus strictus* Banks. & Sol., *Hypericum lydium* Boiss., *Astragalus densifolius* Lam. baskın türlerdir. 1000 m. civarı yükseklikten başlayan *Pinus nigra*, *Cedrus libani*, *Abies cilicica* subsp. *cilicica* saf ve karışık ormanları 2000 m.ye kadar çıkar. En üst orman basamağında bulunan *Abies cilicica* subsp. *cilicica*, *Juniperus* ve *Quercus* ile de karışık meşcereler oluşturduğu görülür.

Amanoslarda sub- alpin kuşak *Fagus orientalis* ormanının üst sınırı olan 2000 m. yükseklik üzerinde yayılmıştır. Bu kuşakta dikenli- yastık formasyonunda geven ve acantholimon türlerine otsu vejetasyon birliklerine rastlanır. *Fagus orientalis* ormanı, montan basamakta, kuzeybatı bakılı yamaçlarda *Abies cilicica* daha kurak güney bakılı ortamlarda *Cedrus libani* türleri

bulunmaktadır.